

[Albertsen.]

muner er i høj grad dem, der for nylig fik en vis økonomisk bet ved ophævelsen af erhvervsskatten.

Da refusionsbestemmelserne for folke- og invalidepensionen 1961 blev ændret, var der også forslag fremme om at lade hele provenuet af forlystelsesskatten overgå til staten. Forslaget blev dengang taget tilbage; set i dagens perspektiv må man beklage denne udgang.

Jeg ved ikke, om en regulering af satserne for selskabsbeskatningen vil være en vej at betræde; men uanset midlerne til løsning af dette problem i de berørte kommuners interesse vil der i denne sag være en dobbelt byrde for den højtærede finansminister at løse.

Jeg vil dog indskyde, at en række kommuner i nogen grad har indset eller allerede mærket udviklingen, idet de har måttet eftergive den kommunale biografafgift og dermed har foruddiskonteret udviklingen.

Den socialdemokratiske folketingsgruppe kan tilslutte sig lovforslaget, og vi vil i udvalgsarbejdet være imødekommende og fordomsfri over for en bred tilslutning om yderligere lempelse, eventuelt hel afvikling af skatten. Forudsætningen må imidlertid være, at en sådan lettelse kan udformes under rimelig hensyntagen til kommunerne og uden skade for statens eller samfundets samlede økonomi.

Hvis disse hensyn sammen med hensynet til filmsbranchen kan gå op i en større enhed, vil det være lykkeligt og i nøje samklang med daværende finansminister H. C. Hansens forslag om ophævelse af teaterskatten i 1950 og falde sammen med ministeren for kulturelle anlæggers energiske bestræbelser for at fremme dansk kulturliv.

Holger Hansen: Det lovforslag, vi her behandler, er ifølge finansministeren ment som første skridt på vejen til en afvikling af forlystelsesskatten.

Det, der formentlig har været denne lovgivnings begrundelse, da den i sin tid blev gennemført, har vel været ønsket om at opkræve nogle skatter, der skulle tynge på mennesker, der ville more sig eller underholdes, et synspunkt, der vel i og for sig er megen ræson i; men det viste sig, at denne beskatning medførte et administrativt be-

svær, som ikke stod i et rimeligt forhold til de penge, den skulle give. Dertil kommer, at erfaringerne har vist, at selve klaringen af, hvad der skulle være afgiftspligtig underholdning, har været vanskelig. Det er altid vanskeligt at skønne, om noget er mere opbyggeligt end andet. Det har vi set i administrationen af denne lovgivning gang efter gang, såvel som vi har set det på mange andre områder. Dertil kommer, at denne lovgivning har medført en række sager ved vore domstole, som i hvert fald har vist, at den ikke er så klar, som vi alle ønsker lovgivningen skal være.

Vi er altså nu kommet dertil, at vi, og formentlig også den højtærede finansminister, mener, at skatten på forlystelser skal afvikles af de grunde, jeg har nævnt, og fordi denne skat på urimelig måde gør det svært, for ikke at sige umuligt, for dansk filmsproduktion at fortsætte sin virksomhed. Dette sidste argument vil vist alle erkende må tillægges overmåde megen vægt.

Dansk film har store traditioner, traditioner, som jeg er sikker på at man i filmsproducenternes kredse gør en stor indsats for at holde i ære, men det er ikke bare for traditionens skyld, vi ønsker at hjælpe filmsbranchen, hjælpe dansk film. Filmen er i dag en kulturfaktor, og som et lille land kan vi ikke forsvare, at den røst, dansk film i fremtiden vil lade høre, skal forstumme — ikke for producenterne skyld, men fordi dansk film er en del af den danske kultur. Så kan man være enig eller ikke enig i den linje, de forskellige producenter har anlagt, det ændrer intet i, at vi må og skal give vor filmsindustri sådanne vilkår, at den kan leve.

Jeg går ud fra, at den højtærede finansminister er enig i disse betragtninger. Hvis det er tilfældet, har jeg svært ved at forstå, at ministeren ikke har draget konsekvensen deraf. Lovforslaget tilsigter en lempelse af skatten for filmsforevisninger, men til gengæld en fuldstændig fritagelse for forlystelsesskat på alle andre områder.

Det forekommer mig ikke at være indlysende rigtigt at fritage f. eks. offentlige baller eller væddeløb for skat, men beholde den for filmsforevisninger. Jeg kan forstå, at ministeren er ked af en besværlig administration, og at arbejdet ikke er pengene værd, når det gælder baller og cirkus og